

Tulee olemaan jännä nähdä, millaisia valittujen *nuorten kansanedustajien* määrä, sukupuolijakauma ja ikähierarkia tulevat maalisvaaleissa olemaan – niin puolueiden sisällä kuin koko eduskunnan mitassa.

Jos nuoret määritellään alle 35-vuotiaiksi, kaksissa viime vaaleissa valittujen nuorten koostumuksessa on ollut kaksi muuta eduskunnasta poikkeavaa piirrettä. Ensinnäkin nuorten kansanedustajien poliittinen jakautuma on aivan erilainen kuin koko eduskunnan – ja ero kasvoi jyrkästi vuodesta 1999 vuoteen 2003. Vuonna 2003 valitut nuoret edustajat (suluissa vuonna 1999 valitut) jakautuivat seuraavasti: kokoomus 2 (9), keskusta 8 (6), SDP 7 (5), vihreät 4 (4), Vasemmistoliitto 0 (1). Kokoomus oli varsin pitkään nuorten suosikki, mutta vuonna 2003 nuorten kokoomusedustajien tulo siis romahti. Keskustan ja SDP:n akseli sen sijaan kasvoi nuorten sisällä ylivoimaiseksi. Vihreät pysyivät ennallaan, Vasemmistoliitto menetti ainokaisensa.

Toinen vanhemmista edustajista poikkeava piirre on nuorten edustajien naisvaltaisuus. Vuoden 1999 vaaleissa alle 35-vuotiaita valittiin 27, joista naisia oli 19. Vuoden 2003 vaaleissa trendi edelleen vahvistui: nuoria valittuja oli 23, joista naisia oli 18. Erityisen kiintoisa tapaus

on SDP. Sen vuoden 2003 vaaleissa valituista seitsemästä nuoresta kansanedustajasta kaikki ovat naisia. SDP:n nykykansanedustajien nuorin mies on 47-vuotias Jouni Backman. Onko SDP:stä tulossa ”puhdas” naispuolue? Näihin maalisvaaleihin SDP asetti kaikkiaan 230 ehdokasta, joista alle 35-vuotiaita on yhteensä 54. Heistä naisia on 36 ja miehiä vain 18 – eli ehdokasasettelun perusteella naisistuminen näyttäisi jatkuvan. SDP:n alle 35-vuotiaiden ehdokkaiden sisäinen ikä- ja sukupuolijakauma kannattaa kuitenkin noteerata. Ehdokasasettelun naisvaltaisuus tasaantuu nuorempaan suuntaan mentäessä ja alle 25-vuotiaissa miehillä on jo niukka enemmistö (8 vastaan 7). Mutta ehdokkuudet ovat ehdokkuuksia, katsotaan aikanaan valintoja.

Viime syksynä tällä palstalla (YP 5/06) kirjoitettiin siitä, kuinka 1980-luvulla käynnistynyt uusliberalismin aalto on maailmalla taittumassa ja sosiaalisen politiikan aalto on vastaavasti nousussa.

Poliittinen oikeisto on monissa maissa havainnut tämän ja hyvinvointivaltion puolustajia on alkanut löytyä yllättäviltä suunnilta. Ruotsissa Fredrik Reinfeldt johti porvarillisen koalition vaalivoittoon kehumalla kansankotia kuin paraskin demari. Britannian konservatiivipuolueen nykyinen johtaja David Cameron hivuttaa joukkojaan määrätietoisesti vasemmalle, kohti labouria. Myös Suomen kokouksessa on pantu innokkaina

merkille Reinfeldtin vaalivoitto ja Cameronin kasvavat kannatusluvut.

George W. Bush on tässä valtavirrassa akanvirta, ei uusi uoma. Ja mitä tapahtuukaan parhailaan USA:ssa, tarkemmin sanottuna Kaliforniassa! Kuvernööri *Arnold Schwarzenegger* vaatii oikeutta terveydenhuoltoon kaikille osavaltion asukkaille, joista viidennekseltä sellainen nyt puuttuu (Iltalehti 11.1.). Arnoldin lainuudistuksessa kaikki yli 10 henkilöä työllistävät kalifornialaisfirmit määrättäisiin tarjoamaan työntekijöilleen sairausvakuutukset tai maksamaan neljä prosenttia palkkakustannuksista osavaltiolle, joka sitten huolehtisi työntekijöiden terveydenhuollosta. Lisäksi lääkärit määrättäisiin maksamaan osavaltiolle kaksi prosenttia tuloistaan ja sairaaloita verotettaisiin neljällä prosentilla. Vakuutuksen piiriin tulisivat myös kaikki Kaliforniassa asuvat laittomat maahanmuuttajat, arviolta noin miljoona ihmistä.

Suunnilleen tällaista terveydenhuoltouudistusta yritti aikanaan Bill Clinton, mutta hanke tyssäsi kongressin muuttamiseen republikaanienemmistöiseksi 1994. Kalifornia taas on ollut usein todellinen suunnan näyttävä tulevassa kehityksessä. Viime syksynä Kalifornia sääteli lain, jonka mukaan kasvihuonekaasupäästöjä on vähennettävä 25 % vuoteen 2020 mennessä, Kioton sopimuksen mukaisesti.

”Minä olen koko ajan ollut siitä mieltä, että Arnold vain näyttelee republikaania”, totesi uutisen kuultuaan YP:n toimitussihiteeri Arja Aarnio.

YP:n vuoden 2006 vuosikertomuksen teon yhteydessä syntyi jännittävä havainto. YP:n nettisivujen käyntilaskuri pomp-paa yhtäkkiä viime syksynä: lokakuun käyntimäärä 8500 on vuoden 2004 alun jälkeen (jolloin laskuri tuli käyttöön) ylivoimainen kuukausiennätys (edellinen oli viime vuoden tammikuu: 5800). Koska lokakuussa ei ilmestynyt YP:n numeroa (lehden ilmestyminen nostaa aina käyntimääriä), kesti hetken, ennen kuin selitys löytyi. Se on tämä: Hesarin lokakuun kuukausiliitteessä oli mit-tava juttu *Klaus Weckrothista*, ja juttu oli saanut kimmokkeen-sa Weckrothin YP:ssä viime ke-väänä (2/06) ilmestyneestä artikkelista. Sitä (ja myös aiempaa Weckrothin artikkelia, YP 5/00) jutussa myös siteerattiin. Jutun lopussa taas oli viite Weckrothin artikkeleihin YP:n nettiaikistossa. Karkeasti arvioiden Hesarin Weckroth-juttu siis tuplasi nettikäynnit normaaliin välikuu-kauteen (jolloin YP ei ilmesty) verrattuna.

Riihimäkeläinen *sääprofeetta* Veikko Männistö, 73, antoi Aamulehdelle viime joulukuussa (19.12.06) haastattelun, jossa hän ennusti mm. seuraavaa:

”Joulu on musta ja uusi vuosi nollan vaiheilla. 20. tammikuuta Pori–Tampere–Kotka-linjan alapuolella alkaa pakastaa ja saata vähäistä lunta.”

Ja talvi todella tuli ja täsmälleen Veikko Männistön ennustamana päivänä eli 20. tammikuuta, minkä kunniaksi Aamulehti kävi uudelleen haastattele-massa profeettaa. Jo joulukuus-

sa Veikko Männistö ennusti sää-olojen kehityksen koko kevään ajalta, eikä ennuste tammikuun haastattelussa ollut muuttunut. Edessä on Männistön mukaan pitkä kylmä kevät:

– Helmi- ja maaliskuu ovat kunnan talvikuukausia, lunta tulee näinä kuukausina, mutta ei tulkittomasti;

– huippupakkasia ei tänä talvena tule, mutta 20–25 asteessa käydään;

– vielä huhtikuussa on talven tuntua ja vappuna saattaa hyvinkin olla lunta;

– Etelä-Suomen roudasta tulee syvä, toukotoihin päästään aikaisintaan 10. toukokuuta.

Männistö on ennustanut sää-tä jo 45 vuotta ja käyttää havain-toaineksenaan luonnon tarjoamia johtolankoja: mm. syvällä maassa olevia kiviä. Jos suuri ki-vi on maan sisällä kuin jäävuori (siis vain pieni osa maan pinnal-la ja sen pinta on puhdas eli ei sammalta) ja ensilumi sulaa sen päältä pois, talvi ei vielä ole tulossa – ja päinvastoin (ei tarvit-se olla fysiikan lisensiaatti ymmärtääkseen, mihin tämä päätely perustuu).

Jos Veikko Männistön yllä ole-van roknoosin loppuosa pitää yhtä hyvin kuin alkuosa, tämän YP:n numeron ilmestyessä maaliskuun alussa pitäisi meneillään edelleen olla ns. normaalin talven.

Kun Välimeren rannalla edel-leen elävät sukulaiset ovat pyytäneet Välimeren rannalla synty-nyttä ja sittemmin suomalaistu-nutta *Umayya Abu-Hannaa* se-littämään pakkasen ja kysyneet, että onko se kuin olisi jääkaapis-sa, Umayya kertoo vastanneensa (HS 31.1.):

”Älä pelleile. Laita se typerä jääkaappi kiinni ja avaa pakas-tinlokero. No niin, sinne men-nään, mutta talvi on kylmempi.

Se on myös yhtä pimeä, ja siihen kuuluu afganistanilainen pukeu-tumiskoodi jopa pikku lapsilla, vain silmät voivat näkyä. Taleba-nien sijasta luonto ruoskii sinua naamalle, jos raotat burkhaasi.”

”Rauhan vallitessa ei ihmisten suurella joukolla liene ilahdut-tavampaa luettavaa kuin julkiset sanomat, jotka tuovat meille nopeasti tietoa uusimmista maail-mantapahtumista. Rauhallinen, hyvässä turvassa elelevä porvari harjoittaa niiden avulla viatto-maan tapaan puoluehenkeensä, josta me rajoittuneisuudessamme emme voi emmekä saakaan vapautua. Jokainen mukavasti elävä henkilö hankkii itselleen siten kuin vedonlyönnin avulla tahallista harrastusta, epäolen-naista voittoa ja häviötä, ja ottaa kuin teatterissa vilkkaasti, mut-ta vain kuvitellen osaa vieraaseen onneen ja onnettomuuteen.”

Näin osuvasti *Johann Wolf-gang von Goethe* näki parisataa vuotta sitten joukkoviestinnän merkityksen, kun se alkoi val-loittaa meidän arkeamme (suomen-nos J. A. Hollon). Pohjal-la lienee vaikuttanut kokemus koko Eurooppaa järkyttänees-tä Lissabonin maanjäristyksestä vuonna 1755, se ainakin riis-ti kuusivuotiaalta uskon Juma-lan oikeudenmukaisuuteen ja armollisuuteen.

”Kuollessammekin me olem-me ongelma. Miten riittää kre-matorioiden kapasiteetti? Entä kuinka monta neliökilometriä hyvää rakennusmaata tarvään-tyy suurten ikäluokkien hauta-paikkoihin?” (*Lauri Helve*, Uu-simaa 16.1.)